

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613010583
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6613010583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júla 2015, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému E. T., pre pokračujúci prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. apríla 2014, sp. zn. 2 To 31/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. T. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo 17. decembra 2013, sp. zn. 2 T 163/2013, bol obvinený E. T. uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému podľa § 222 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 39 ods. 1, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia. Obvineného zaviazal nahradiť spoločnosti Y., a. s., škodu vo výške 636,53 €. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 27. septembra 2012, sp. zn. 22 T 199/2012 v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 1. júla 2013, sp. zn. 2 T 118/2013 v trvaní šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti rozsudku podali obvinený a prokurátor odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 10. apríla 2014, sp. zn. 2 To 31/2014 zrušil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, 2 Tr. por. a obvinenému uložil podľa § 222 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec z 27. septembra 2012, sp. zn. 22 T 199/2012.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Dovolateľ argumentoval tým, že ustanovený obhajca nepoznal jeho prípad a nejavil o neho dostatočný záujem. Prečinu podvodu sa nedopustil. Tovar, ktorý vybral na splátky, sa snažil riadne splácať. Zlá finančná situácia mu nedovolila úhradu ďalších splátok. Navrhol zrušiť oba rozsudky a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie vzhľadom na neúplnosť skutkových zistení a pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých je potrebné vykonať ďalšie dôkazy.

Prokurátor uviedol, že ustanovený obhajca prevzal obhajobu, uskutočnil prvú poradu s klientom a zúčastnil sa verejného zasadnutia. Krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď napravil pochybenie okresného súdu pri ukladaní trestu. Obvinený je viacnásobným recidivistom. Navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, je prípustné a bolo podané oprávnenou osobou. Dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Lučenec, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.). V prípade, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, potom je splnená táto podmienka dovolania spravidla vtedy, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

U obvineného neboli v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom prvého stupňa splnené podmienky povinnej obhajoby. Výetrovatelka Policajného zboru obvineného pri prvom výsluchu poučila o práve zvoliť si obhajcu. Obvinený výslovne uviedol, že si obhajcu nevolí a bude sa obhajovať sám (č. 1. 7 pv). Počas konania pred odvolacím súdom obvinený nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, preto predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici opatrením z 24. marca 2014, sp. zn. 2 To 31/2014, ustanovil obvinenému obhajcu JUDr. C. J. (obhajca prevzal opatrenie 28. marca 2014). Obhajca následne 31. marca 2014 na krajskom súde nahliadol do spisu, z ktorého si vyžiadal zápisnicu o hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Lučenec 17. decembra 2013, rozsudok okresného súdu a odvolanie prokurátora. Deň pred konaním verejného zasadnutia sa zúčastnil porady s klientom v trvaní 30 minút. Bol prítomný na verejnom zasadnutí, kde predniesol konečný návrh v súlade s tvrdením obvineného o jeho nevine.

Po vzatí do výkonu trestu bol obvinenému ustanovený obhajca, ktorý uskutočnil niekoľko úkonov. Obvinený osobu obhajcu nenamietal. V dovolaní ani nekonkretizoval, čo v ňom vzbudilo dojem, že obhajca sa o prípad nezaujíma. Dovolací súd nie je orgánom oprávneným posudzovať kvalitu obhajoby. Ak obvinený nebol spokojný s úrovňou a rozsahom poskytovaných právnych služieb, mal sa obrátiť na krajský súd a žiadať zmenu obhajcu, resp. svoje výhrady adresovať Slovenskej advokátskej komore.

Dovolateľ namietal, že sa trestného činu nedopustil a splátky nemohol uhrádzať z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili nižšie súdy. Podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného

skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je viazaný zistením skutkového stavu, ako ho ustálil okresný súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že obvinený nebol trestne stíhaný a odsúdený pre náhlu nemožnosť splácania úveru, ale uvedenie poškodenej spoločnosti Y., a.s., do omylu o svojej bonite (výške príjmov a zamestnaní) pri uzatváraní zmlúv o pôžičke na nákup čiernej techniky.

Z vyjadreného je zrejmé, že nie sú prítomné dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Najvyšší súd preto v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. T. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.